A°. 1837. N°. 28.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 7 Maart.

FRANKFORT, den 28sten Februarij.

De staatsgevangenen, die zich nog alhier bevonden, zoo men meent 12 in getal, zijn, onder eene bedekking van Pruissische kavallerie, naar de vesting Mentz overgebragt. De meesten dezer gevangenen zijn, deels wegens deelneming aan de poging der bevrijding van de studenten, deels wegens verspreiding van oproerige geschriften, in hechtenis genomen. Er bevinden er zich nog drie of vier onder, die aan het oproer te Frankfort van 3 April deel genomen hadden. Men wil, dat het vervoer der Frankfortsche staatsgevangenen reeds voor de jongste ontvlugting der studenten beraamd was.

— Berigten uit Rome melden, dat aldaar tegenwoordig zeer weinig vertier heerscht, hetwelk men gedeeltelijk aan het wegblijven der vreemdelingen toeschrijft. Het getal armen vermeerdert sterk, en de nood is zoo groot, dat degenen die brood langs de huizen brengen, steeds door soldaten begeleid worden.

— De Oostenrijksche dagbladen melden, dat de ijzeren spoorweg van Linz naar Gmunden, die sedert April des vorigen jaars geopend is, zeer voordeelige uitkomsten heeft opgeleverd. Het vervoer op denzelven is van maand tot maand toegenomen, en in het eerste half jaar is de zuivere opbrengst reeds 10,000 fl. geweest.

— Berigten uit Weenen melden, dat de aartshertog *Karel* de proeven van het blusschen van brand met haksel op zijne goederen heeft laten voortzetten. Het is daarbij gebleken, dat hetzelve ook dienstig is tot het blusschen van brandende olie en terpentijn, waarbij, zoo als men weet, het water de vlammen nog vermeerdert.

— Uit Smijrna melden, dat de onderkoning van Egijpte plan schijnt te hebben om de Sporadische eilanden ook nog onder zijne heerschappij te brengen, daar verzekerd wordt, dat onderscheidene zijner zendelingen die eilanden doorreizen, om aldaar eenen opstand tegen de Porte te bewerken.

— Daar in Griekenland geene scherpregters te vinden zijn, die de doodstraf willen volvoeren, is in Januarij te Nauplia het doodvonnis tegen de straatroovers, die gansch Peloponnesus door hunne misdaden in beroering bragten, uitgevoerd door eenen Moor, bijgestaan door twee misdadigers, die, volgens vooraf gemaakte voorwaarde, tot loon hunne bevrijding en overbrenging naar Azie hebben verworven.

— Uit Petersburg wordt geschreven, dat de ontslagene majoor *Klugen*, geboortig uit Esthland, doch zich tegenwoordig buitenslands ophoudende, aan den Keizer een verzoekschrift had ingediend, om nog langer te Frankfort te mogen verblijven, ten einde voor zijne kinderen aldaar het burgerregt te verwerven; doch dat de Keizer heeft bepaald, dat hij van de Russische onderdanen zal uitgesloten worden.

GRIEKENLAND.

Athene 18 Februarij. Na eene vaart van vijftien dagen, zijn Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin van Griekenland den 15den Februarij gelukkig op de hoogten van Pireus aangekomen. Dadelijk was de stad, en men mag zeggen de gansche provincie in de vrolijkste bewegnig. Bij de landing des Konings met zijne koninklijke gemalin in den Pireus werden hoogstdezelve begroet door het gejuich eener onnoemelijke menigte, in de bontste kleuren naar Oostersche wijze uitgedoscht; terwijl het kanonvuur van de bevlagde schepen van alle natien zich liet hooren. Een gelijk gejuich vergezelde Hunne Majesteiten bij de intrede in de stad. In de straten door welke de trein ging, waren de huizen met bloemen van de wedergekeerde lente en met myrten en olijftakken versierd. Luid werd onder de menigte de minzaamheid van het koninklijk paar geroemd, en in veler oogen blonken tranen van aandoening. Bij de intrede en vervolgens bij de opwachtingen waren Hunne Majesteiten steeds in Grieksche nationale kleederdragt; hetwelk ongemeen behaagde. Sedert hoogstderzelver aankomst hebben er nu feesten en illuminatien plaats, welke op Zondag met eene plegtige godsdienst-oefening zullen besloten worden.

LONDEN, den 28sten Februarij.

Mr. *Walters* gedane motie in het huis der gemeenten, strekkende ter benoeming van een afzonderlijk comité, om onderzoek naar de werking van de nieuwe armen-wet, en dienaangaande aan dit huis rapport te doen, heeft Vrijdag en ook gisteren avond het hoofdonderwerp van behandeling in gezegd huis uitgemaakt. Ten slotte is echter, op aanzoek van het meerendeel der leden, bewuste motie door Mr. *Walter* op nieuw ingetrokken en daarentegen, op voorstel van lord *J. Russell*, een afzonderlijk comité benoemd, hetwelk meer opzettelijk met het onderzoek naar de uitdeeling van onderstand aan de armen, overeenkomstig de bevelen en bepalingen door de gevolmagtigde commissarissen enz., belast is.

De derde lezing van de bill, betrekkelijk eene gedeeltelijke wijziging van de parlementaire acte ter hervorming van de Engelsche gemeentebesturen, is dien zelfden avond in het meergenoemde huis, na alvorens nog enkele clausulen tot bijvoegsel ontvangen te hebben, doorgegaan.

Uit een gegeven bevel door de lords der admiraliteit, om voor de onderscheidene vlagschepen, naar evenredigheid van derzelver grootte, een zeker aantal jongens, 17 jaren oud, tegen eene soldij 14 sh. 9 ds. per maand, voor drie jaren in dienst te nemen, blijkt, dat Zr. Ms. gouvernement hoe langs zoo meer van de onmenschelijke handelwijze van het pressen van manschappen begint af te zien.

PARIJS, den 3den Maart.

Er zijn op nieuw 18 bevelschriften tot arrest in de zaken van *Meunier* en *Champion* uitgevaardigd. Reeds zijn de heeren *Leblanc*, onderofficier, en *Lampson*, kleedermaker, in de zaak van *Meunier*, en de heer *de St. Gervais* in die van *Champion* in hechtenis genomen.

— Men leest in *le Bon Sens* het volgende:

— *Duserre*, knecht bij eenen werktuigkundige, wonende in Faubourg du Temple, is gisteren door een' commissaris van politie gearresteerd, en bij een der magistraten gebragt, welke belast is met het onderzoek in de zaak van *Meunier*.

« De heer *Laity*, een der officieren uit Straatsburg, heeft van den minister van oorlog bevel ontvangen, om de hoofdstad binnen 24 uren te verlaten. Dezen morgen heeft zich een officier van de gendarmerie bij den heer *Laity* vervoegd, hem bevelende terstond te vertrekken; want dat hij anders met geweld zoude vervoerd worden. De heer *Laity* heeft zich te vergeefs tegen maatregel verzet; en blijft er tegen protesteren."

— Uit Spanje heeft men de volgende berigten:

„Het Carlistische opperhoofd *Cabrera* is den 14 dezer te Mietta, een rijk en volkrijk stadje in la Manche, binnengerukt. — Zijn chef d'etat-major *Forcadel* heeft aan de autoriteiten van die provincie bevolen, 4000 rations levensmiddelen en 800 rations haver voor de paarden te Ocana te laten bezorgen. Men heeft zich gehaast, aan dit bevel te voldoen. — *Cabrera* heeft, na Iniesta, het fort van Morviedro bemagtigd, en zijne Guerillas zijn tot op 10 à 12 uren Madrid genaderd. — Te Seborge was eene zamenzwering ontdekt; verscheidene personen waren gearresteerd.

's GRAVENHAGE, den 4den Maart.

Gisteren is bij de Tweede Kamer de aangekondigde zitting met gesloten deuren, in tegenwoordigheid van H. H. Exc. de Ministers van Financien *ad interim* en van Buitenlandsche zaken, gehouden. In deze zitting, welke ruim vier uren geduurd heeft, en weswege aan al de tegenwoordig geweest zijnde leden het striktste geheim is opgelegd, hebben de beide Ministers onderscheidene inlichtingen, zoowel betrekkelijk 's lands financien in het algemeen, als de thans aanhangige ontwerpen van wet meer in het bijzonder gegeven, en voorts mededeelingen, omtrent de staatkundige aangelegenheden des lands, gedaan. Ook onderscheidene leden der kamer moeten hun gevoelen over die ontwerpen hebben doen kennen. Sommigen verzekeren, dat de inlichtingen, welke omtrent 's lands staatkundigen toestand gegeven zijn, nog geenszins voor dit oogenblik de hoop doen ontstaan, dat dezelve weldra eene ontontknooping zal naderen. Naar men verneemt zullen er, ten gevolge der gehoudene zitting, eenige ligte veranderingen in deze aanhangige wets-ontwerpen gebragt worden, welker aanneming na de deswege gegeven ophelderingen, niet twijfelachtig schijnt, al mogt deswege dan ook nog eenige beraadslaging zijn ontstaan. Heden zijn de bedoelde veranderingen in de afdeelingen der Tweede Kamer onderzocht geworden, en men ziet dienvolgens de beraadslagingen over de financieele wets-ontwerpen, in den loop der aanstaande week, te gemoet.

Mengelwerk.

Rusland en Engeland.

Het kan den opmerkzamen beschouwer niet ontgaan zijn, dat er, sedert lang, eene geheime, gesmoorde verbittering tusschen *Engeland* en *Rusland* bestaat, die het meer aan magt, dan (aan wil, van eene zijde ten minste) ontbreekt, om tot openbaren oorlog te komen. Het is echter niet het verschil van staatkundige instellingen, die tot deze

verwijdering aanleiding geeft; *Rusland* is op den besten voet met de Vereenigde Staten van *Noord-Amerika*, hoewel zij nog vrij wat *democratischer* regeringsvorm hebben, dan de *Engelschen*, en dezen op hunne beurt staan met den meest *despotieken* van alle Staten, met *Perzië*, in de beste verstandhouding, zelfs als beschermers. Er moet dus eene andere reden gezocht worden, die deze blijkbare verkoeling tusschen twee, sedert 1812—1815 zoo naauw verbondene, en sedert zelfs doorgaans zoo vriendschappelijke staten veroorzaakt heeft.

Van den eenen kant heeft zekerlijk het ongemeene geluk der *Russische* wapenen in twee werelddeelen veel daartoe bijgedragen. In 1827—1828 weert *Rusland* eenen aanval van *Perzië* niet alleen af, maar dringt tot diep in *Perzië* door, verovert *Erivan* en *Tauris*, en behoudt het laatste.

Na in 1829 *Konstantinopel* van nabij bedreigd, ja het lot des *Turkschen* rijks in handen te hebben gehad, schrijft een *Russisch* veldheer den vrede te *Adrianopel* voor, en bedingt daarbij groote voordeelen; doch op verre na niet die, welke hij, bij mindere gematigdheid, had *kunnen* verkrijgen. *Polen* staat in 1830 op, het wordt in 1831 ten onder gebragt, en moet door vermeerdering der *Russische* magt voor zijne onvoorzigtigheid boeten. Dus wordt de *Russische* Keizer geducht, niet alleen door hetgeen hij *doet* en *verkrijgt*, maar ook door hetgeen hij had *kunnen* doen en verkrijgen. *Perzië* geeft hij de tweede hoofdstad, *Tauris*, terug: in een volks-oproer wordt de *Russische* afgezant met zijn gevolg vermoord. NICOLAAS spaart den Schach die hem om vergiffenis smeekt. De *Turksche* Sultan moet eene zware geldsom betalen, waarvoor hij zich ten hoogste gelukkig schat, zijn rijk te kunnen behouden. NICOLAAS schenkt hem edelmoedig bijna de helft daarvan kwijt. Maar voor die edelmoedige handelwijze wint hij ook den Schach zoowel als den Sultan, zoodat de eerste hem de bevestiging van zijnen kleinzoon in het rijk na zijnen dood opdraagt: de ander in hem zijnen getrouwen bondgenoot vindt, dien hij bij elken gewigtigen tegenspoed te hulp roept. *Engeland* ziet eensdeels deze vergroote magt van *Rusland* met leede oogen aan, anderdeels rekent het *Rusland* deszelfs gematigdheid geenszins als reden tot gerusstelling aan, maar ziet met siddering deszelfs invloed in *Perzië*, zoo nabij het *Britsch-Indische* rijk, en in *Turkije*, waar deszelfs handel in de *Middellandsche* zee in deze eeuw zoo verbazend is toegenomen. — Een *Engelsch* reiziger toch verhaalt, dat die naar *Konstantinopel* jaarlijks verdubbelt; terwijl die met het nieuw-*Grieksche* koningrijk en met *Italiën* ook sterk toeneemt. Maar het *Engelsche* volk en het *Engelsche* ministerie begeeren *uitsluitenden* bloei, en willen niet, dat eenige andere natie zich in hunne nabijheid verheffe. De zwakheid van het *Turksche* rijk behaagde hun ongemeen. Zij konden daarmede doen, wat zij wilden; thans is er een beschermer voor hetzelve opgetreden; met dezen moet twist gezocht worden!

Ten einde den stand van zaken naauwkeuriger te kunen bepalen, moeten wij tot 1832 opklimmen. De Sultan werd toen, door zijnen magtigen Leenman, den Pacha van *Egypte*, die *Syrië* reeds had veroverd, in het hart zijner Staten bedreigd.

Hij verzocht dus *Engeland* en *Frankrijk* om hulp; doch dezelve werd *geweigerd*: men had genoeg te doen met het bombardement van *Antwerpen* en de blokkering der *Hollandsche* havens! Nu moest de Groote Heer zich in het dreigende gevaar, daar IBRAHIM zich reeds diep in *Klein-Azië* uitbreidde, *Smyrna* bereikte, en *Konstantinopel* van den zeekant bedreigde, immers wel tot *Rusland* wenden. De Keizer liet hem niet wachten; eene *Russische* vloot van tien linieschepen en verscheidene fregatten ging naar den *Bosporus* scheep, en een *Russisch* leger van 50,000 man bezette den post van *Unkiar Skelessi* of de *Koningstrappen* in *Klein-Aziën*, en zoo waren MEHEMED en IBRAHIM-Pacha genoodzaakt, vrede te sluiten en *Klein-Aziën* te ontruimen.

Nu had de Sultan zijne vrienden en vijanden leeren kennen. *Engeland* en *Frankrijk* hadden hem, in weerwil hunner gedurige betuigingen, *dat de Porte in haar geheel moest blijven*, te *Adrianopel* en naderhand in de onderhandelingen met IBRAHIM in de steek gelaten. *Rusland* had hem dadelijk hulpe gezonden. Is het te verwonderen, dat MAHMOUD gretig de gelegenheid aangreep tot een verdedigend verbond, die hem Keizer NIKOLAAS aanbood? Dit verbond, te *Unkiar Skelessi* in 1833 gesloten bevat, volgens de *Engelschen*, zes openbare en *een* geheim artikel; in de eersten beloven de beide contracterende mogendheden elkander wederkeerig hulpe bij aanval: doch in het geheim artikel moet *Rusland*, in plaats van den door *Turkije* te leveren bijstand, verlangd hebben, dat de *Porte* de *staat der Dardanellen voor alle vreemde oorlogschepen zou sluiten*. Dadelijk na de onderteekening werd dit geheim artikel aan de *Engelsche* regering bekend, die door Lord PONSONBY te *Konstantinopel*, en ook te *Petersburg*, daartegen pleglig deed *protesteren* en verklaren, dat zij handelen zoude *alsof dat verdrag nimmer gesloten was*. De *Russische* regering antwoordde daarop, dat zij *handelen zoude, alsof die nota's nimmer geschreven waren*. *Rusland* betoogde echter op nadere aandrang, dat de *Porte* immers volkomen regt had tot zulk eene bepaling, daar de zeeën, aan weerszijden der straat, hare zeeën waren, en *Engeland* dat regt steeds erkend had. (Hetzelfde regt als het onze op de *Schelde*, om daarop eenen tol te heffen, hetwelk men door ongeschikte onderhandelingen jammerlijk heeft laten varen.) „*Rusland* was in dit geval *niet* boven eenige andere Mogendheid bevoordeeld: er was geene uitzondering gemaakt ten haren behoeve." Ook kwam in de hoofdzaak dit verdrag met een dergelijk, in 1809, tusschen *Engeland* en de *Porte* gesloten tractaat overeen. *Rusland* volgde hierin slechts eene behoedende staatkunde. Het was niet onkundig van de *Britsche* jaloersheid op elke uitheemsche zeemagt: de roovers geschiedenis van *Kopenhagen* in 1807, onder den al te beroemden CANNING, lag den Keizer nog in het geheugen, en dus zocht hij zijne *militaire* havens in de zwarte zee, vooral te *Sebastopal*, door het sluiten der *Dardanellen*, voor *aanvallen der Britten*, wanneer het dezen eens, ook zonder redenen, geluster mogt, te beveiligen, en van daar dit louter *verdedigende* artikel. Dat er gevaar van dien kant bestaat, is niet twijfelachtig, volgens de onhandige bekentenis van zekeren radicaal QUIN, een' woedenden vijand van *Rusland*, die in zijne *Steam-Voyage down the Danube*, (1836 p. 253) het volgende zegt: „Eens aangenomen, dat het woord *vreemde oorlogschepen* toepasselijk is, zoowel op *Rusland* als *Engeland*, dan is nog het geheele voordeel op de *Russische* zijde, en het nadeel op die van *Engeland*. *De Russische schepen zouden hoegenaamd geenen lust hebben, naar buiten te komen, en de onzen in den Archipel of de Middellandsche zee te ontmoeten, maar onze schepen zouden alle mogelijke drijfveeren, en ik geloof niet weinig lust te hebben, om naar binnen te gaan, de Russen in hunne eigene zeeën te bezoeken, en hunne werven en tuighuizen te Sebastopol te vernielen.*" Hier, en nog op eenige bladzijden verder, wordt dus openlijk en onbeschaamd de oorlog gepredikt, *alleen* om te kunnen vernielen, zonder eenige aanleiding daartoe. De schrijver is geen onbeduidend persoon; hij is te *Konstantinopel* in het paleis van Lord PONSONBY, en te *Napoli di Romania*, in dat van den zaakgelastigde DAWKINS, gehuisvest geworden, en het schijnt, dat hij het met Lord PALMERSTON's staatkunde volkomen eens is. Doch wij behoeven niet tot redeneringen van particulieren omtrent *Engelands* bedoelingen onze toevlugt te nemen; beschouwen wij de daden van deszelfs regering.

Het is opmerkelijk, dat er zich tegenwoordig eene algemeene zucht tot het ondersteunen van muitelingen bij het *Britsche* bestuur openbaart. Wij behoeven niet van de algemeen bekende gebeurtenissen van 1831 en 1832 omtrent de *Belgen* te spreken, die toen buiten alle bedenking nog oproerlingen waren, doch sedert door *Europa* erkend zijn, (een stap, dien onze regering in *ons* voordeel zou wel doen na te volgen!); maar te *Malta* vormt zich, in de tegenwoordigheid van eenen uit *Napels* gevlugten, en met de regering van zijn land blijkbaar in onmin levenden Prins, een *club* van misnoegden uit alle streken van *Italië*, die aan de regeringen van dat land zorg en onrust baart; haar belet, de inrigtingen van haar land op een' vasten voet te brengen en de gewenschte verbeteringen en bezuinigingen tot stand te brengen; want altijd dreigt het gevaar van dien kant!

Nota's, aan de *Engelsche* regering daarover ingeleverd, zijn vruchteloos gebleven; steeds blijft men die omwentelaars, die geene middelen ontzien, om hun land in 't verderf te storten, beschermen. Dit geschiedt uit *Malta*, ter ontrusting van het *Noorden* der *Middellandsche zee*. En zou het *Zuiden* dier zee vrij blijven? Te *Tripoli*, eene stad, blijkbaar onder het oppergezag van *Engeland's ouden en getrouwen Bondgenoot*, den Sultan, behoorende, is door een' neef van den Pacha de banier der muiterij opgestoken; hij voert een' open oorlog tegen het wettig gezag, dat te *Tripoli* huisvest, belemmert de scheepvaart, *en wordt door Engeland erkend en ondersteund*. Ten *Oosten* in de zwarte zee gaat het niet beter. Maar om dit te verstaan, moeten wij weder terugkeeren tot de betrekking van *Rusland* met de *Porte*.

Ruim een half jaar na het tractaat van *Unkiar Skelessi*, (10 Februarij 1834) werd te *Petersburg* tusschen de *Porte* en *Rusland* een verdrag gesloten van grensbepaling, deels waarbij, gelijk dit doorgaans na elk vredeverdrag plaats heeft, de juiste grenzen tusschen de *Turksche*, en door *Turkijen* bij het verdrag van *Adrianopel* aan *Rusland* afgestane gewesten naauwkeurig bepaald wordt. Slechts diepe onkunde of kwaadaardigheid kan eenen QUIN (bladz. 243) de aanmerking ingeven, „dat door het eerste artikel van het *Petersburger* tractaat aan *Rusland* een belangrijk gedeelte van de oostkust der zwarte zee werd afgestaan, die de rijkste, meest bevolkte en vruchtbaarste gedeelten van *Turkije* in die rigting omvatten." Dit was immers reeds bij den vrede te *Adrianopel* geschiedt, waarin *Rusland* en *Turkije* alleen in *Azië drie geheele* pachaliks (*Kars*, *Bajezid* en *Erzerum*) en in *Europa* de tweede stad des rijks, *Adrianopel*, en de gewigtige vesting *Warna* terug had gegeven en zelve den bijna zekeren val des Turkschen Rijks had belet! Er werden in dat verdrag verder nog schikkingen gemaakt wegens *Moldavië* en *Wallachije*, voorts werd de betaling, die *Turkije* nog doen moest van *eene Millioen Hollandsche dukaten* jaarlijks, op eene *halve* millioen verminderd. Maar de vesting *Silistria* zou tot op de *volle betaling* der nu

verminderde oorlogsbelasting nog door *Rusland* in bezit worden gehouden, ook volgens den vrede van *Adrianopel*. Dit laatste nu vindt de reeds gemelde radicaal QUIN ongehoord, en hij spoort zijne natie aan, tot een' *onmiddellijken* oorlog met *Rusland*; (beter dit jaar nog, dan in het volgende) in de onderstelling dat het *Silistria niet* zal teruggeven. Doch ziet, wat gebeurt er! Zonder eenige beden king vermindert NICOLAAS nog het overgeblevene der oorlogsbelasting ten einde *Silistria* te spoediger te kunnen teruggeven — en hij geeft het terug! Zulk eene daad van edelmoedigheid of liever wel begrepene, verstandige staatkunde schrijven nu de voorstanders der *Britsche* ministers (die geene groote en edele daad *uit eigen beweging* kunnen begrijpen, omdat zij zelven er niet toe in staat zijn) aan de *vrees* des Russischen Keizers voor de bedreigingen van lord DURHAM toe. Een wereldrijk, als het Russische, bevreesd voor een kabinet als dat van lord PALMERSTON! Hoe weinig zich de edele NICOLAAS dit verwijt aantrok (gelijk kleine zielen zouden gedaan hebben) bleek daaruit, dat hij eene, nu *althans* wel geheel ongehoudene en onverwachte daad van inschikkelijkheid jegens *Groot-Brittannië* verrigtte: eene vermindering van het tarief der inkomende regten omtrent vele ook *Engelsche* fabrikaten, waarover de *Morning Chronicle* zelve versteld stond!

Doch onderstellen wij eens voor een oogenblik, door dat *Rusland* *Engelschen* invloed tot de teruggave van *Silistria* is overgehaald. Verdient dan zulk eene inschikkelijkheid, waardoor misschien een Europische oorlog (die *Engeland* toch nog al belemmerd zoude hebben) is afgekeerd, — verdient zulk eene inschikkelijkheid niet eenige wederkeerige erkentenis en toegevendheid? Zou men niet mogen denken, dat dit, met de vermindering der opbrengsten in verband gebragt, de vijandelijke houding van de tolken der openbare meening in *Engeland* eenigzins zou hebben doen ophouden? Doch het is verre van daar. Men heeft zich eene nieuwe ondersteuning aan opstandelingen, en ditmaal *onmiddellijk* tegen *Rusland*, veroorloofd, en straffeloosheid daarvoor begeerd, omdat *Engelschen* het feit gepleegd hadden.

De Noord- en Noord-oost kust de *zwarte zee* wordt bewoond door het volk der *Circassiers* of *Tscherkessers*, die te voren de heerschappij van den *Khan* der *Krimische Tartaren*, en naderhand, toen die *Khan* zijn gebied aan *Rusland* had afgestaan, het oppergezag van *Turkije* erkenden. Dit bleek onder anderen door een vredesverdrag tusschen de *Kozakken* en *Tscherkessers* in 1801, hetwelk door eenen Turkschen Pacha moest gesloten worden. Naderhand maakten de Russen vele veroveringen in hun land. Door het verdrag van 1829 was alle twijfeling daaromtrent weggenomen, en dit gebied, benevens de geheele Noord- en Noord-oostkust der zwarte zee tot *Akhalzik* toe, aan *Rusland* afgestaan. Doch de *Cirkassiers*, een *Mohammedaansch* volk, weigerden zich onder eene Christenregering te vleijen, even zoo als de meer oostelijke bewoners van den *Kaukasus*, die onder *Perzië* hadden behoord, zulks vroeger hadden gedaan; *Rusland* zond dus troepen om hen ten onder te brengen. Maar deze bekwamen ondersteuning in wapenen en buskruid door Europische, vooral door Engelsche schepen. *Rusland* verklaarde dus de havens van de Noordkust der zwarte zee gesloten, en liet in zijne eigene havens geene schepen toe, behalve op bepaalde punten, ten einde dien invoer, openlijk of ter sluip gedaan, te beletten. De oorlog tegen dit volk is inderdaad een krijgstogt tegen de ruwste barbaren, tegen *menschenroovers*. Hooren wij, wat de Engelschman CLARKE, een verklaard vijand der Russische regering, daarvan in den aanvang dezer eeuw zeide: « De *Tscherkessers* zijn bestendig met de *Kozakken* in oorlog; zij loeren nog gedurig op eene gelegenheid, om eenigen derzelven, of *ook vreemden*, die zich onder hen bevinden, gevangen te maken, en verkoopen die alsdan aan de *Perzen*. Hunne manier van oorlogen bestaat daarin, dat zij zich in de moerassige oorden, in het riet en de biezen verschuilen, daarbij zelfs een' geruimen tijd in het water liggen, om de sterkte hunner vijanden te bespieden. Vertoonen zich vijf of zes *Kozakken*, zoo blijven zij gerust in hunnen schuilhoek; maar zijn er slechts twee of drie, zoo springen zij dadelijk op; maar nemen ook dadelijk de vlugt, wanneer de *Kozakken* slechts tijd hebben om te schieten. Ook bij nacht deden de *Tscherkessers* invallen in het land der *Kozakken*, om vee, en zoo mogelijk, menschen te rooven. Van daar, dat reeds in 1801 de *Kozakken der Zwarte zee* over de rivier *Kuban* trokken, om zich op deze roovers te wreken. Aan zulk een volk nu, niet alleen rebellen, maar ook struikroovers en menschendieven, zenden de Engelschen kruid en lood. Het Engelsche schip *de Vixen*, uitgerust door een te *Bucharest* gevestigd huis, BELL en ANDERSON, heeft de voorschriften der Russische havensluiting geschonden en den opstandelingen oorlogsbehoeften aangevoerd, die dezen in alle haast hebben geborgen. De Russische wachtschepen hebben dus het schip aangehouden, en het is, volgens alle vormen, bij beschaafde Natiën in gebruik, veroordeeld en verbeurd verklaard geworden.

Thans verheffen *alle* partijen in *Engeland* daarover een verbazend geschreeuw. BELL en ANDERSON (nu gefailleerd) beweren, dat het schip slechts met *zout* is beladen geweest. Anderen zeggen, dat *Cirkassie* niet regtens aan de *Porte* behoort, en dus door haar niet aan *Rusland* kon afgestaan worden. Een derde kent het regt in geen geval aan *Rusland* toe, om de kust te blokkeren. Wegens het eerste behoeft niets gezegd te worden; eerlijkheid van bankeroetiers en getuigenis in zijne eigene zaak zijn beide van weinig waarde. Wat het tweede betreft, zoo hebben wij daarop reeds geantwoord: *Circassie* werd door de *Porte* als een tot haar behoorend gewest beschouwd, waarin zij verscheidene krijgsposten hield, (onder anderen te *Anapa*) en hetwelk door de rivier *Kuban* van het Russische rijk was afgescheiden. Met dit laatste is het thans, volgens den vrede van *Adrianopel* van 1829, vereenigd. En wat eindelijk het derde betreft: het is onbegrijpelijk, hoe de Engelschen de schaamteloosheid verre genoeg kunnen drijven, van zoo iets te beweren. Hoe! denken zij dan, dat *Europa* vergeten is, hoe zij de geheele kust van *Europa*, van *Texel* af tot *Bayonne* toe, in staat van blokkade verklaarden; hoe zij, al hadden zij die magt ook niet, door de *Britsche* schepen eene geheele kust te bezetten, toch een decreet voor genoegzaam hielden, om alle vaartuigen, welke den wil naar die havens hadden, in de hunnen te slepen en doorgaans te oordeelen. Maar het is waar, de Engelschen mogen ter zee alles doen; andere natiën niets. Hebben zij ook niet onze regtvaardige en werkzame blokkade der *Schelde* en der *Belgische* kusten in November 1830 doen ophouden, omdat hun handel op *Antwerpen* en *Ostende* daarbij zou geleden hebben? Wij hopen dus, dat de Russische regering, die tot hiertoe met zulk eene voorbeeldige matiging heeft gehandeld, dezen nieuwen eisch van schâvergoeding voor de *Vixen* niet zal inwilligen, (waartoe zij ook, volgens de Fransche ministeriële dagbladen, volstrekt niet gehouden is) en dat *Rusland* hierin niet de minste zal zijn, ten einde de Britten niet zouden wanen, dat hun alles vrij staat! Ook de *Porte*, door de Engelschen op alle wijzen geplaagd, die, wegens eene (misschien verdiende) dragt slagen, aan eenen Engelschman gegeven, voor en na alle hare ministers wel zou dienen af te danken, moet, met *Rusland* vereenigd, meer veerkracht toonen, en zich door eenen schaamteloozen PONSONBY (wij kennen hem ook nog sedert 1831 in *België!*) niet laten regeren, meer dan zelfs eenen PALMERSTON zou durven verlangen! — Tot oorlog zal het wel niet komen, maar men moet de *Heeren der zee* maar niet in alles toegeven!

Artikel 128 der Grondwet.

Het *Handelsblad* (25 Febr.), den staat onzer financien en, inzonderheid, de nieuwe aanvraag van ruim elf milioenen voor oorlog en marine behandelende, vraagt: « hoe het mogelijk is, dat het gouvernement in de jaren 1835 en 1836, toen de uitgaven voor oorlog en marine dan toch wel niet minder zullen geweest zijn, deze 11½ millioenen, welke op de begrooting niet voorkwamen, heeft kunnen uitgeven zonder toestemming der nationale vertegenwoordiging? »

Deze vraag verwonderde ons zeer. Immers moet, althans over 1835, de rekening der uitgaven gegeven zijn. Art. 128 der grondwet toch schrijft uitdrukkelijk voor: « De Koning doet jaarlijks aan de Staten-Generaal een uitvoerig verslag geven van het gebruik der geldmiddelen. » « Uit dit verslag moet blijken, zegt de graaf VAN HOGENDORP, (*Bijdragen tot de huishouding van staat, VIII, 289*), of de penningen met nut, met zuinigheid, met overleg gebruikt zijn. Door middel van zulk een uitvoerig verslag, hetwelk geene uitzonderingen toelaat, verkrijgt de nationale vertegenwoordiging en verkrijgt de natie zelve die verzekering van eene goede huishouding van staat, zonder welke de zware belastingen ondragelijk zouden zijn. Deze instelling, in zoo korte woorden uitgedrukt, doch van zulk een grooten omvang, behoort tot de voorname grondslagen van het stelsel van financien en van eene constitutionele regering. De grondwet stelt op dit stuk de nationale vertegenwoordiging in des te grootere ruimte, naar mate zij zich tot het enkele beginsel bepaalt, en niet de minste uitzondering op hetzelve maakt. »

Nu is het mogelijk, dat het *Handelsblad* dit verslag niet kent; wij kennen het ook niet. Maar gegeven is het, gegeven moet het zijn. Want de Grondwet beveelt het; en de Grondwet, zoo als men weet, is door geene onderhandsche overeenkomst te veranderen.

« Ik zweer, » heeft de Koning bij het aanvaarden der regering gezegd, « Ik zweer aan het Nederlandsche Volk, dat ik de Grondwet des rijks steeds zal onderhouden en handhaven, en dat Ik daarvan bij gene gelegenheid en onder geen voorwendsel hoegenaamd, zal afwijken, of gedoogen dat daarvan afgeweken worde. » (*Grondwet*, art. 53).

« Ik zweer (belove), — heeft elk lid der Staten Generaal gesproken, — dat ik de Grondwet der Nederlanden zal onderhouden en handhaven; dat ik, bij geene gelegenheid en onder geen voorwendsel hoe ook genaamd, daarvan zal afwijken, of toestemmen dat daarvan afgeweken worde. » (*Grondwet*, art. 84).

Men ziet dus, dat, bijaldien het ministerie al eens mogt hebben verzuimd het verschuldigde verslag te geven, de Staten-Generaal het terstond zouden hebben gevorderd. Het is derhalve ontwijfelbaar afgelegd hetzij in eene openlijke zitting, hetzij, tegen de meening des edelen VAN HOGENDORP, achter geslotene deuren, en zoo geheimzinnig, zoo geniepig, dat geen dagblad in staat geweest is, er eene *onbeschaamde openbaarheid* aan te geven.

Daar dus het verslag *of* publiek bekend is, *of* zoo geheimzinnig is ingefluisterd, dat niemand in *Nederland*, uitgenomen de regering en de Staten-Generaal, er iets van weet, — hetgeen genoegzaam zou aanduiden, dat men geen dagblad in het vertrouwen wil nemen, — zoo bevreemdde ons, gelijk wij zeiden, de vraag van het *Handelsblad*; zij is óf dom, óf, om dat andere, leelijke woord niet meer te bezigen, onbescheiden.

Wel is waar beweert de graaf VAN HOGENDORP, dat het doel van art. 128 grootendeels is, de Natie de verzekering te doen verkrijgen van eene goede huishouding van staat. Maar beroept men zich misschien niet wel wat veel op den graaf VAN HOGENDORP? Wie toch was die graaf VAN HOGENDORP?... Een dier wonderlijke mannen, mannen van hart en hoofd en moed, die, toen het roer gevaarlijk was, hand sloegen aan het roer; een der grondleggers van onzen staat, « door allen, die zich verbonden hadden om het vaderland te verlossen, voor hun Hoofd erkend (1);" een der ontwerpers van onze Grondwet, « terwijl NAPOLEON van stap tot stap de wereld-monarchij scheen te naderen (2)"; een man, dien de oudheid standbeelden zou hebben opgerigt, en welken onze grootste redenaar geschetst heeft in woorden, die leven zullen zoo lang Nederland leeft — of waard is te leven. « Waar anderen slechts natuurlijke krachten zien, ziet en weegt het (zulk een karakter) ook de zedelijke; waar anderen, bij het einde aller menschelijke hulpmiddelen, stuiten en stilstaan, daar stijgt het op tot de verborgen bronnen van heul en heil, die de Almagtige Bestuurder der volken in

(1) VAN DER PALM, *Geschied- en redekunstig gedenkschrift van Nederlands herstelling* in den jare 1813. 2de druk, bl. 47.

(2) Ibid. bl. 48.

zijnen raad houdt opgesloten (3). » Maar wat waren nu die verborgen bronnen van heil en heil? Een voet in het graf reeds, riep hij, het ons nog toe: « vestiging van den staat door eene goede grondwet, waarin duidelijk gelezen worden de ministerieele verantwoordelijkheid, de regelregte verkiezingen, de publiciteit der financien, de vrije handel, » (G. K. VAN HOGENDORP de Natie, 2e dr. bl. 24 's Gravenhage 1830.)

(3) Ibid. bl. 40.

Posten.

« Selig, welchen die Götter, die gnädigen, von der Geburt schon,
Lichten welchen als Kind Venus im Armen gewiegt,
Welchem Phöbus die Augen, die Lippen Hermes gelöst
Und das Siegel der Macht Zeus auf der Stirne gedrückt! »
(SCHILLER, *Das Glück.*)

In het tweede stukje der *Geschied- en Letterkundige Herinneringen* van den Heer VREEDE, *Gorinchem* 1836, vindt men melding van eene menigte posten, door Heeren VAN BREEDENHOFF bezet. Als pendant geven wij het volgende lijstje, hetwelk misschien zeer onvolledig is, doch alsdan door beter onderrigten kan worden aangevuld:

Z. Exc. Mr. C. F. VAN MAANEN, Minister van Justitie.
— — — — ——, President van het Hoog-Geregtshof.
— G. A. G. — ——, Secretaris der Commissie, ter herziening van de nationale wetboeken.
— — — — ——, Advokaat-Generaal.
Dr. F. J. — ——, Raad-adviseur aan het Departement van Binnenlandsche zaken.
G. J. — ——, Griffier van het Vredegeregt, kanton no. 3; *'s Gravenhage.*
— — — ——, Griffier van het Vredegeregt, kanton no. 4; *'s Gravenhage.*
— — — ——, Zetter der stedelijke belastingen; *'s Gravenhage.*
C. — ——, Geëmploijeerde bij 's Rijks belastingen *'s Gravenhage.*

Summa Summarum: Negen posten. (zie *'s Gravenhaagsche Stads-Almanak* 1837).

Op den 27sten Februarij 1837 overleed te VELP, in den ouderdom van 71 jaren, de Hoog welgeboren Vrouwe *ALETTA CHRISTINA HENRIETTA von VOSS van SINDEREN*, Douairière van Wijlen *FRIDERICH WILHELM BARON von AMMON.*

Eenige Kennisgeving.

Op den 1sten Maart 1837 overleed te ZUTPHEN, in den ouderdom van ruim 81 jaren, Mejufvrouw *JOHANNA VERBEEK.*

---

† † † KERKVOOGDEN DER HERVORMDE GEMEENTE, te *Borkulo*, zullen, onder nadere Approbatie van het Provinciaal Kollegie van toezigt op hunne Administratie, op Dingsdag den 14den Maart 1837, des voormiddags ten elf uren op het Stadhuis aldaar, openlijk aanbesteden:

HET DOEN VAN EENIGE REPARATIEN AAN KERK EN PASTORIE MET DE LEVERANTIE DER DAARTOE NOODIGE MATERIALEN.

Het Bestek en de Voorwaarden liggen ter lezing ten huize van den Kerkvoogd *H. PRIOR*, terwijl de noodige aanwijzing door Kerkvoogden zal gedaan worden.

---

† § † COMMISSARISSEN TOT DEN STRAATWEG OVER ZUTPHEN EN WINTERSWIJK NAAR DE PRUISSISCHE GRENZEN adverteeren, dat, op Zaturdag den 18den Maart 1837, ten elf ure, op het Raadhuis te *Zutphen*, ten overstaan der presente deelhebbers, REKENING EN VERANTWOORDING zal worden gedaan van den opbrengst der Gabellen over 1836, en UITLOTING VAN TWEE AANDEELEN zal plaats hebben.

In naam des Konings.

VERKOOPING,

Ter Rolle van geregtelijke uitwinningen, bij de Regtbank van Eersten aanleg, zitting houdende te *Tiel*, van het navolgend onroerend Goed, staande en gelegen in de Gemeente *Tiel*, Kanton en Arrondissement *Tiel*, Provincie Gelderland, en zijnde:

Een HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Weerstraat der Stad *Tiel*, No. 293, Gemeente *Tiel*, Kanton *Tiel*, Arrondissement *Tiel*, Provincie *Gelderland*, aan de eene zijde *P. DE BLANK*, en aan de andere zijde het *Joode-Straatje*, uitzigt hebbende met twee ramen in de Weerstraat en twee ramen in het *Joode-Straatje*, bij den kadastralen Legger bekend onder sectie E No. 472, In huur bij *JOHANNES LANGE.*

Welk perceel is gearresteerd als onroerend Goed, ten laste van *TOMAS DE GROOT*, zonder beroep, wonende te *Tiel*, zoo voor zich en als Vader en Voogd over zijne minderjarige Kinderen, in deszelfs huwelijk bij zijne huisvrouw *JOHANNA VAN DE GRIFT* verwekt.

Ter requisitie van *WILLEMINA CORNELISSE*, Weduwe van *CHRISTOFFEL BRUININGS*, Winkelierster, wonende te *Tiel*; *PHILIP CAREL BRUININGS*, koopman, wonende te *Amsterdam*, en *JOOST DE BLANK*, Mr. Schrijnwerker, en zijne huisvrouw *CLAZINA BRUININGS*, beide wonende te *Tiel*, laatstgenoemde geadsisteerd met haren gemelden Man, en door hem geautoriseerd, de gemelde *PHILIP CAREL BRUININGS* en *CLAZINA BRUININGS* in hoedanigheid van Kinderen en Erfgenamen van hunnen gemelden overleden Vader *CHRISTOFFEL BRUININGS*, in zijn huwelijk bij *WILLEMINA CORNELISSE* verwekt, waarvoor occupeert, de Procureur *RIJK VAN GIJTENBEEK*, als Procureur bij gemelde Regtbank, en woonachtig te *Tiel.*

Bij Proces-Verbaal, gedagteekend den negen en twintigsten April achttien honderd zes en dertig, geregistreerd te *Tiel* den dertigsten April daaraan volgende, waarvan afschrift gelaten is aan den Heer Burgemeester van *Tiel*, Mr. *C. C. VAN LIDTH DE JEUDE*, en aan den Heer Mr. *O. C. J. HOOGENDIJK VAN DOMSELAAR*, als Griffier bij het Vredegeregt van het Kanton *Tiel.*

Zijnde het gemelde Proces-Verbaal van Arrest op onroerend Goed overgeschreven ten kantore van Hijpotheken te *Tiel*, den tienden December achttien honderd zes en dertig, en ter Griffie van welgemelde Regtbank den vijftienden December daarna.

De eerste afkondiging der memorie van lasten zal plaats hebben ter Rolle van geregtelijke Verkoopingen der gemelde Regtbank, ter plaatse van hare teregtzitting binnen *Tiel*, op Maandag den zesden Februarij achttien honderd zeven en dertig, des voormiddags ten elf ure.

De drie lezingen der Memorie van lasten, bij hetwelk het gemeld onroerend goed is op prijs gesteld voor *een honderd* Gulden, heeft bij voorgemelde Regtbank van veertien tot veertien dagen plaats gehad, en zal de provisionele toewijzing van het bovengemelde onroerend goed plaats hebben, ter Rolle van geregtelijke uitwinningen bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Tiel*, op Maandag den twintigsten Maart achttien honderd zeven en dertig, des morgens ten elf uren.

Hetgeen certificeert,
R. V. GIJTENBEEK,
Procureur.

Houtverkooping te Harskamp.

Op Donderdag den 16den Maart 1837, des middags ten 12 uren, zal in openbare veiling, worden verkocht eene aanzienlijke partij DENNEN ROLLEN van verschillende lengten en dikten, (waaronder van 20 à 24 dm. om. over kruis) zeer geschikt voor ZAAG- en TIMMERHOUT. — Voorts verscheidene percelen EIKEN-AKKERHOUT, EIKEN-, BEUKEN-, DENNEN- en PEPPELEN-BOOMEN, ELZEN- en BERKEN-SNOEI- en HAKHOUT, zoodanig als dit op de Landgoederen *Harskamp*, *'t Laar*, en in *'t Roekelsche Bosch*, Gemeente *Otterlo*, — is staande en gelegen, en door den Tuinman op *Harskamp* — bij wien ook de verkooping wordt gehouden — zal worden aangewezen.

---

† † † Krachtens daartoe door de Regtbank te *Nijmegen* verleende authorisatie zal men te *Velp*, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris *VON ROSENTHAL*, op den 8sten Maart 1837 bij inzetting, en den 22sten daarna, beide des avonds ten 6 ure, bij toeslag veilen: de HELFT in een HUIS met HOFGROND, staande te *Velp* aan den laan naar *Rozendaal*, in de nabijheid van den straatweg, waarin met veel succes winkel gehouden wordt.

---

† § † Men verlangt, in een aangenaam dorp of stad in *Gelderland*, vrij van water, 3 à 4 uur van *Arnhem* gelegen, voor ordentelijke lieden, zijnde Man, Vrouw en Dochter, 2 à 3 GEMEUBILEERDE KAMERS, voor zomer en winter, apparte kost, inwoning, bewasschen en bediening, tegen 1o. Mei aanstaande, daarbij opgaven van 't geen daarvoor verlangd wordt. Adres onder letter B, bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*. *Brieven Franco.*

---

§ † † *J. P. FOWARGE*, Fabrijkant van Strooheeden en Petten, heeft de eer bij deze te berigten, dat hij wederom binnen *Arnhem* is geariveerd, met een nieuw assortment DAMES-HOEDEN, MANS- en KINDER-PETTEN van stroo, welke tevens bij hem worden vernieuwd en schoongemaakt.

Is weder gelogeerd bij *J. S. KAMPS* op de Groote Markt, en recommandeert zich bij voortduring in ieders gunst en protectie.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Maart 1837.

Aan *Rotterdam* naar *Arnhem* elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, 's morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, 's morgens ten $10\frac{1}{2}$ ure.

Van *Arnhem* naar *de Pannerdensche kop*, alwaar de Reizigers enz. op de stoombooten van *Nijmegen* naar *Keulen* overgaan, elken Maandag, Woensdag, en Zaturdag, 's morgens ten $5\frac{1}{2}$ ure.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.